

Wrocław 15 listopada 2015 r.

LIST OTWARTY DO PREZYDENTA RP

Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 10, 00-902 [Warszawa](#)

Szanowny Panie Prezydencie,

po Pana zwycięstwie, zwrócił się poprzez działacza AK, dra Józefa Osadę, do mnie i do kilku innych osób z Wrocławia w imieniu Stowarzyszenia Morskiego i Gospodarczego w Gdyni, pan prezes Marian Banaś, z propozycją zgłoszenia Kancelarii Prezydenta postulatów mojego środowiska kresowego, które by wskazywały podstawowe problemy tego środowiska.

Z podobną inicjatywą miał też wystąpić w innych regionach kraju. Uznałem, że to dobry znak nowej władzy, pragnącej słuchać opinii społecznej.

Zbudowany taką postawą, zebrałem w ciągu dwu tygodni ważny materiał i przekazałem dr Józefowi Osadzie, on zaś przekazał go prezesowi SMiG w Gdyni, Panu Marianowi Banasiowi, a Pan Marian Banaś oddał go osobiście wysokiemu urzędnikowi Kancelarii Prezydenta. Niestety, w ciągu kilku miesięcy ani ja, ani inni autorzy, odpowiedzi z Kancelarii Prezydenta nie otrzymali. Choćby w postaci podziękowania.

Niedawno Pan Prezydent w jednej ze swoich wypowiedzi uznał takie postępowanie za karygodne. Być może moje i innych kolegów uwagi i sugestie z Wrocławia nie dotarły do rąk Pana Prezydenta, dlatego uważam za słuszne, by Pana Prezydenta powiadomić o tym fakcie publicznie, z przekonaniem, że Pan Prezydent powinien poznać problemy, jakimi żyje środowisko kresowe, liczące dziś ok. 6 mil. obywateli.

Głosowałem na Pana Prezydenta, cenię sobie wysoko Pana autorytet i odwagę głoszenia ważnych i cennych poglądów. Dlatego w dużym skrócie pozwalam sobie w niniejszym liście, jako obywatel, w liście do swojego Prezydenta, zawrzeć najważniejsze postulaty dotyczące mojego środowiska. Mam na uwadze głównie politykę wschodnią RP.

Ogromne zaniedbania, a przede wszystkim zaniechania i fałszowanie faktów historycznych przez wrocie albo niekompetentne gremia w kraju i za granicą każą podjąć szybko [program](#) naprawczy:

1. natychmiast podnieść w szkołach liczbę godzin lekcyjnych

przeznaczonych na najnowszą historię Polski,

2. przywrócić na listach lektur szkolnych wybitne dzieła literackie, w ostatnich ośmiu latach wyrzucone z programu,

3. uruchomić w radiu i telewizji publicznej audycje i programy ukazujące prawdę o zbrodniach ludobójstwa na Polakach,
4. dodać do lektur szkolnych dzieła opisujące tragedię ludobójstwa,
5. stworzyć system opieki i wsparcia finansowego dla organizacji i stowarzyszeń kresowych dbających o **pamięć** narodową,
6. powołać w szkołach i na studiach wyższych organizacje kulturalne i oświatowe, mające na celu propagowanie wiedzy o najnowszej historii polskiej,
7. stworzyć dla ostatnich żyjących świadków ludobójstwa korzystne warunki do ukazywania przez nich w szkołach i na uczelniach wyższych prawdy o czasie ludobójstwa,
8. powołać przez instytucje państwowe odpowiedni komitet do zbudowania w Warszawie **pomnika** ofiar zbrodni ukraińskich formacji OUN i UPA,
9. powołać do życia Muzeum Kresów, które stałoby się żywym pomnikiem ponad sześciowiekowej historii i tradycji polskiej na Kresach,
10. powołać Instytuty Kresowe na wyższych uczelniach,
11. przygotować przez instytucje państwowe coroczne uroczystości w symbolicznym dniu 11 lipca, jako Dniu Pamięci Narodowej, z udziałem prezydenta i premiera, by uczcić pamięć pomordowanych Polaków przez ukraińskie zbrodnicze formacje OUN i UPA w aktach ludobójstwa na polskich Kresach,
12. natychmiast reagować (ministerstwa, uniwersytety, urzędowe agendy) na fałszowanie polskiej historii i wszelkiego rodzaju kłamstwa typu „polskie obozy koncentracyjne”, „czystki wołyńskie” itp.,
13. natychmiast cofać dotacje i wszelkie wsparcie dla tych instytucji i organizacji działających w Polsce mniejszości narodowych, które działają wbrew lub przeciwko polskiemu interesowi narodowemu, jak to się dzieje w przypadku mediów ukraińskich w RP, które szkalują Polskę i Polaków,
14. polski parlament powinien jak najszybciej podjąć uchwałę potępiającą ludobójstwo dokonane na Polakach przez OUN i UPA w latach 1939-1947. Brak potępienia przez polski parlament terroru na dawnych polskich ziemiach kresowych może zachęcać bezkarnych terrorystów w dzisiejszym świecie do dalszych zbrodni. Bo skoro można dokonywać ludobójstwa i nie ponosić za to żadnych konsekwencji, dlaczego nie można nadal mordować ludzi w Europie,

15. polski parlament winien podjąć ustawę o ustanowieniu dnia 11 lipca, jako Dnia Pamięci o Ofiarach Ludobójstwa Dokonanego w latach 1939-1947 na Polakach przez Ukraińców z OUN i UPA. W tym dniu bowiem OUN/UPA napadły na blisko sto polskich miejscowości i wymordowały w pień Polaków,

16. polskie państwo winno wspierać organizacyjnie i finansowo twórców i autorów dzieł literackich, teatralnych, filmowych, muzycznych, plastycznych czy publicystycznych, którzy podejmują tematykę kresową, a także wszelkie twórcze inicjatywy związane z tematyką kresową (festiwale, przeglądy, konkursy itd.),

17. polskie państwo winno zadbać o to, by wiedza o ludobójstwie na Kresach stała się ostrzeżeniem dla Europy i świata,

18. państwo polskie winno natychmiast zlikwidować wszystkie pomniki, tablice pamiątkowe i popiersia jednego z najokrutniejszych terrorystów i zbrodniarzy świata, Stepana Bandery, OUN i UPA na polskiej ziemi,

19. polska zagraniczna polityka wschodnia powinna opierać się na wartościach, realiach i fundamentach interesu narodowego. W stosunku do Rosji należy układać stosunki w oparciu o wzajemne poszanowanie i dążyć do uznania zbrodni dokonanej na Polakach w latach 1937- 1938 i w latach drugiej wojny światowej (Katyń), jako zbrodni ludobójstwa,

20. należy zmierzać do oddania przez państwo rosyjskie zrabowanych polskich dóbr narodowych,

21. należy dążyć do uznania przez Ukrainę zbrodni dokonanej na Polakach przez OUN i UPA w latach 1939-1947 za zbrodnie ludobójcze,

22. należy dążyć do odwołania przez parlament ukraiński hańbiącej ustawy, która mówi o OUN i UPA, czyli o mordercach Polaków, jako o bohaterach narodowych,

23. należy wykazywać stronie ukraińskiej, iż budowane przez nią pomniki morderców Polaków, Bandery, Szuchewycza, Kłaczkiwskiego, a także Dywizji SS Galizien, to działania zaprzeczające wartościom europejskim,

24. należy starać się o zwrot rzymskokatolickich świątyń i o przekazanie ich katolikom mieszkającym na Ukrainie,

25. należy starać się, by państwo ukraińskie zapewniło harmonijny rozwój polskich organizacji i instytucji kulturalnych i oświatowych we wszystkich regionach swego kraju, zapewniając im, tak jak czyni to Polska wobec mniejszości ukraińskiej, pełną pomoc materialną i finansową. Dotyczy to także Litwy, Białorusi, Rosji i innych krajów Wschodu,

26. należy dołożyć wszelkich starań w polityce zagranicznej, by państwo ukraińskie, a także inne państwa Wschodu, zadbały o pomniki, zabytki i pamiątki polskiej kultury, słowem, o ochronę polskiego dziedzictwa narodowego,

27. należy domagać się ustanowienia na mogiłach pomordowanych przez OUN i UPA Polaków odpowiednich znaków identyfikacyjnych, symboli religijnych, a przede wszystkim umieszczenie zgodnych z prawdą napisów dotyczących zbrodniczych czynów,

28. należy dbać o rozwój polskich środowisk we wszystkich krajach na wschód od Polski, a przede wszystkim na Litwie, Ukrainie, Białorusi i w Rosji.

29. należy pomagać w budowaniu na Wschodzie polskich szkół, wyższych uczelni, bibliotek, mediów i ośrodków kultury, wspomagać już istniejące i aktualnie powstające ośrodki, stowarzyszenia i polskie organizacje, dbające o tożsamość narodową na Ukrainie, Litwie, Białorusi i w Rosji; wspierać naukę polskiej młodzieży ze Wschodu na polskich uczelniach i wspomagać ją stypendiami,

30. należy rewidować sposób przyznawania Karty Polaka. Okazuje się bowiem, że powstają przy dotychczasowych procedurach nadużycia i oszustwa. Trzeba przestrzegać zasady, iż Kartę taką otrzymują tylko Polacy, którzy udowodnili dokumentami swoją polskość,

31. należy wspomagać wypoczynek polskiej młodzieży ze Wschodu w czasie wakacji w starej Ojczyźnie,

32. należy szczególną uwagę zwracać na agentów wpływu, którzy starają się mobilizować polską opinię publiczną dla ukraińskiego bądź rosyjskiego punktu widzenia w najnowszej historii,

33. należy pomagać materialnie i finansowo Polakom poszkodowanym przez wojnę na Ukrainie, należy przyjmować w Polsce migrację Polaków ze Wschodu. Nie należy natomiast wciągać Polski do wojny na Ukrainie. Państwo polskie nie powinno posyłać broni ani żołnierzy żadnej ze stron walczących w tym kraju.

Powyższe, skutecznie podjęte działania, powinny stać się ważnym przejawem polskiej polityki wschodniej. Jej atutem winien być interes narodowy i szacunek dla polskiej tradycji. Pora najwyższa, by polskie władze zachowywały się godnie, sprawiedliwie i odpowiedzialnie wobec swoich partnerów na Wschodzie.

Z wyrazami szacunku,

Stanisław Srokowski

pisarz, www.srokowski.art.pl

Udostępnij

